لیونی

ملا

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: غبرګولی/ کال ۱۴۰۵ لیږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: لېونی ملا

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پښتنې ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - غبرګولی / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د کتې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک	چوپړی
پخښتی	۱
بسم الله الرحمن الرحیم	۲
لیکي پوهه:	۳
لړلیک	٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)	۵
د یادښتونو له پاره:	۷
ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)	۸
د چاپ شویو کتابونو لیست	٦۸
د کار لاندې کتابونو لیست	۷۲
د امکان او وخت په صورت کې	۷۳
د پخښتی څټ	۷٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا
....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د تولې نړی موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!
دا ځل مې و غوښتل یوه بل حقیقي په زړه پورې داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، کابل ښار کې پیل شوې او بیا وروسته د ګاونډ هېواد (پاکستان) ته غزېدلې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال دېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونې:

- د دې کتاب داستان د درېیو کسان له خولې (قوله) لیکل شوی او په ډېره ځیرکتیا سره، ګنډل شوې ده.
  د ځینو غورونو (ملحوظاتو) په پام کې نیولو سره، د کیسې کونکو د نوم نه، په دې کتاب کې، ډډه شوې ده.
  خو د خدای نه هغوی ته د بریالیتوب، روغتیا او اوږد عمر غوښتنه کوم.
- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولې په ډېر درنښت سره هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا
....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

محمد قاسم په يوې ديندارہ کورنۍ کې، د کابل زوړ ښار ته څېرمه، سترګې دې نړی ته، خلاصې کړې.

پلار يې د ديني علومو، عالم او پوخ (زبردست) ملا، و.

پلار يې د کوشنيوالي نه، پر هغه ديني زده کړې، پيل کړې.

هغه هم د خپل پلار په شان د دينې علومو سره ډېره مينه، درلوده.

په کوشنيوالی کې به يې سپينه کوشنۍ پګړی د سپيني خولۍ سره، په سر تړه او کله، کله به د پګړۍ سره هم د باندې ګرځېده او د نورو ماشومانو، کومو چې به په لوبو، بوخت وو، ننداره کوه.

کوشنيانو به هغه هڅاوه تر څو په لوبو کې ونډه واخلي، مګر هغه هيڅکله په لوبو کې ونډه، نه اخيسته او ويل يې:

پلار مې وايي:

غوره کار تر لوبو، ديني زده کړې دي.

دا لوبې چا ته مرستې، نه شي رسوی،

ماشومانو به، هغه ته، ويل:

ته هسې لېونی يې.

مونږ هم سهار جومات ته راځو او ستا د پلار نه، ديني زده کړې کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دومره بس، دي.

مونږ نه غواړو چې ملایان شو.

مونږ هره ورځ، ښوونځي ته، ځو.

بیا کورته، راځو.

ډوډۍ خورو.

خپلې کورنۍ دندې، تر سره کوو.

کله نا کله د کورنۍ دندو نه وروسته، د یوې او یا دوې ګړیو له پاره ویده کیږو.

بیا ورسته له خوبه پاڅیږو.

لمړی خپل مخ او لاسونه مینځو، بیا کوڅو ته راوځو او پر لوبو پیل کوو.

زمونږ لوبې د هر موسوم (موسن) سره سمې دي.

په ژمې کې چې هرې خوا واورې وې، مونږ د بامونو پر سر کاغذ پران بازی (باد بادک)، تار جنګي، چېلک جنګي کوو او هم په کوڅو کې، یخمالک وهوو.

په دوبي کې، توپ ډنډه او ډنده کلک کوو.

په پسرلي اومني کې، چارماغ (چهارمغز بورد)، توشله (تشله) بورد، بجل بازی شدومک، ګیرکان او داسې ورته نورې، لوبې کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

کله ناکله د کوڅې ځوا نانو سره په لوبو کې برخه اخلو او د هغوی نه لوبې زده کوو.

قاسم به ویل:

تاسو سم سوچ، نه کوئ.

ژوند، تېرېږی.

دا دنیا څو کالونو د پاره، ده.

په بلې دنیا کې ستاسو لوبې په درد، نه خوري.

ماشومانو به، خندل او ویل:

تا د اوس نه ځان ملا جوړکړی دی.

ښه به وي چې ښوونځی، ولولې او ډاکټر یا انجینر شې.

په دې کار سره کولای شې، ځان، هېواد او خلکو ته، ګټه ورسوې.

قاسم به ویل:

ملایان هم تاسو ته دیني زده کړې، درکوي.

تاسو ته، ښې لارښوونې، کوي.

تاسو د ورانو(بدو) کړنو نه، ساتي او په هغې دنیا کې چې تل له پاره ژوند دی، تاسو جنت ته رابولي.

بیا به ماشومانو ویل:

ته په دې خبرو، څه پوهېږې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

قاسم به ویل:

زه د خپل پلار نه، زده کړې کوم.

هغه ما ته د بنو کړنو لارښونه کوي، کومې چې په قرآنکریم کې لیکل شوې دي.

ماشومانو به، خندل.

هغه به ماشومانو ته څه، نه ویل.

هغه به د لوبو ډګر پرېښوده او بېرته به، کور ته، کوم چې د جومات ترڅنګ شتون درلود، ته.

ورځې، شپې او شپې په ورځو اوړېدې (اوښتې).

و ختونه تېرېدل.

قاسم هم، لوېده.

هغه به هره ورځ، نوې زده کړې کوي.

لمړی یې الف، بې، څې خلاصه، کړه.

بیا یې نورې او د قرآنکریم یادېدو زده کړې، وکړې.

بیا یې پنج ګنج کتاب، خلاص کړ.

ور پسې یې د ګلستان او بوستان سعدی کتابونه هم بشپړ، کړل.

بیا پر خلاصه ای کیدانی، پیل کړ.

همداسې یې، نور دیني کتابونه لکه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

القدوري، کنزالساکنین او داسې نور، هم زده کړل.

هغه لیکل او لوستل هم، د خپل پلار او نورو ملایانو نه زده کړل.

په نهه کلنۍ کې، هغه کولای شو، لیک ولیکي او ولولي.

هغه خورا ښه لیک، درلود.

کله ناکله به یې د ماشومانو د لیک (مشق) کورنۍ دندو کې هم، مرستې کوې.

ماشومان به حیرانېدل چې، قاسم ښوونځي ته، نه دی تللی، نو څنګه هغه ښه لیکي او تر دې چې، زمونږ سره، مرسته کوي.

بیا یې هم، کور ودان.

هغه لږ، لوی شو.

پر ځوانۍ ورسېد.

هغه ښکلی ځوان شو.

د پلار ملګرو یې د هغه پلار ته و ویل:

قاسم مخ په ځوانېدو ده، ښه به وي چې هغه ته د کوژدې غمه وخورئ.

پلار یې و ویل:

زه خو پیسې، نه لرم.

او پوهیږئ چې په کوم کور کې چې ژوند کوم، جومات پورې، اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

دلته کوټې، هم لرې دي.

که هغه ته واده وکړو، بیا به هغه ته جلا کوټه له کومه، کړو؟

د هغه پلار، ډېر ښه ملګري، درلودل.

او کله ناکله به یې د هغوی سره، مشورې هم کوې.

یوه ورځ په سوچ کې ډوب و؛

له ځانه سره یې ویل:

که زه هغه ته واده وکړم، پیسې به یې له کومه کړم؟

بیا به هغه ته، کوټه له کومه، کړم؟

په سوچونو کې ډوبېده او د وتو لاره یې هم، نه درلوده.

څو دکیکې (دقیقې) په سوچونو کې ډوب، و.

په دې وخت کې د هغه یوه ملګری راغی او دروازه یې و ټکوه.

ښخې یې پرې غږ کړ.

ملا صیب!

څوک دروازه ټکوي

هغه شېټ واهه او د سوچ نه، و وت.

بیا یې و ویل:

کومه دروازه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې يې و ويل:

د انګړ دروازه.

هغه سر وخوزاوه او له ځايه پاڅېد.

لنګوټې يې پر سر کېښود او دروازې ته روان شو.

دروازه يې خلاصه کړه.

د دروازې تر څټ (شا) د هغه ملګرى و.

ملګري يې هغه ته، سلام واچوه.

د قاسم پلار هم د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا يې ملګري ته و ويل:

راځه!

د ننه راشه!

ملګرى يې و ويل:

وګوره چې، څوک نه وي.

د قاسم پلار غږ کړ.

څوک دي نه وي!

بيا يې خپل ملګري ته و ويل:

راځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک، نه شته.

د قاسم پلار مخکې او د هغه ملګری ورپسې شو.

د هغه ملګري ،څو ځل د خبر ورکولو په توګه، وټوخل.

بیا دواړه د قاسم پلار کوټې ته ننوتل.

د قاسم پلار، کوټې دروازه یې، وتړه.

بیا یې خپل ملګری ته، و ویل:

پر دې توشکې، کښېنه!

هغه پر توشکې، کښېناست.

د قاسم پلار د کړکی پرده هم ټوله کش (بنده، مخه ونیوه) کړه.

بیا د کوټې نه د باندی او پر ښځې یې غږ کړ:

چای راوړه.

ملګري یې و ویل:

چای ته اړتیا، نه شته.

کښېنه!

غوږې به، پیل کړو.

د قاسم پلار و ویل:

بې له چای نه، هم نه کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هم به چای وڅښنو او هم به غورې وکړو.

د هغه ملګري و ویل:

ستا خوښه!

غورې(کیسې) پیل شوې.

چای دم شو.

ښځې یې دروازه وټکوه.

د قاسم پلار د کوټې دروازه خلاصه او د باندې شو.

ښځې یې هغه ته د چای مجمه (پطنوس) وړاندې کړ.

د قاسم پلار، مجمه واخیسته او کوټې ته یې د ننه کړه.

بیا یې دروازه، بېرته وتړه.

چای یې په پیالو کې واچوه.

یوه پیاله یې خپل ملګری ته وړاندې او بله یې ځانته کېښوده.

بیا یې د هیواد شیرینیو غاب، خپل ملګري خوا ته، نږدې کړ.

دواړو پر چای څښلو، پیل کړ.

کله یې د یوه غره او کله به یې د بل غره ،خبرې کوې.

هغوی په خبر اترو اومرکو بوخت شو.

ښځې یې په ګوتو سره ورو، ورو دروازه وټکوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

د قاسم پلار د باندې شو.

ښځه يې د دروازې تر څنګ غلې ولاړه وه.

د قاسم پلار و ويل:

خيريت خو به وي، چې دروازه دې وټکوه؟

هغې په ټيټ غږ و ويل:

غوښتل مې د قاسم د کوژدې په هکله، خپل ملګري سره خبره وکړه.

قاسم اوس ځوان او نيمچه، ملا دی.

هغه کولای شي لمونځ ورکړي او ماشومانو ته ديني سبق و وايي.

د قاسم پلار و ويل:

سمه ده !

زه به ورته، و وايم.

بيا ښځه يې بلې کوټې ته لاړه، او د قاسم پلار هم پخوانۍ کوټې ته د ننه او ميلمه ته نږدې، کښيناست.

په خبرو، خبرو کې يې خپل ملګری ته، و ويل:

غوښتل مې يوه خبره در سره ګډ (شريکه) کړم.

ملګري يې و ويل:

سمه ده!

مهرباني وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

زما زوی، قاسم خو پېژنې؟

ملګری یې، و ویل:

هو!

پوخ یې پېژنم.

که دروغ و نه وایم، تر تا یې هم ښه پېژنم.

بیا یې و ویل:

خیریت خو به وی؟

د قاسم پلار و ویل:

هو!

خیریت دی.

بیا یې زیاته کړه.

قاسم اوس ځوان شوی او نیمچه ملا هم دی.

مونږ غواړو لمړی هغه ته چېرته دنده (ملایی) پیدا بیا ورته واده وکړو.

ښه به وی چې هغه په خپلو پښو ودرېږی.

ملګری یې و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

دا سمه خبره ده!

زه د تاسره همغږی (موافق) یم.

بیا د قاسم پلار و ویل:

آیا ته او ستا دوستان کولای شي هغه ته، کوم ځای ملايي و مومي؟

هغه په سوچ کې شو.

څنډ وروسته یې و ویل:

زه به، پوښتنه وکړم، بیا به تا ته احوال درکړم.

د قاسم پلار و ویل:

سمه ده!

ته خپل کوښښ وکړه او د نورو دوستانو سره یې هم ګډ (شریکه) کړه.

چاي په مزه ،مزه وڅښل شو.

غرمه نږدې، شوه.

قاسم د پلار ملګري و ویل:

ما ته اجازه شته، چې خپل کور ته لاړ شم؟

د قاسم پلار و ویل:

اوس غرمه ده.

د غرمې ډوډی زما سره وخوره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری يې و ويل:

مننه کوم.

زه بايد لاړ شم.

ډوډی به کور کې و خورم.

بيا به ،اودس وکړم.

وروسته به، لمونځ ور کړم.

د قاسم پلار و ويل:

ستا خوښه!

زمونږ ډوډی خو، تياره ده.

خلک وايي:

څه چې تيار، هغه د يار.

ملګري يې و ويل:

پوهيږم!

ډېره، ډېره مننه.

بيا له ځايه پاڅېد او د قاسم پلار ته يې و ويل:

وګوره!

څوک نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قاسم پلار هم له ځایه، پاڅېد.

دروازې ته نږدې او هغه يې خلاص کړه.

بیا وتوخېد.

د هغه ښځه کوټې ته، د ننه شوه.

بیا يې خپل ملګري ته، و ویل:

راځه !

څوک نه، شته!

بیا يې د دروازې تر شا د خپل ملګري بوټان سم کړل.

ملګری يې بوټان په پښو کړل او د انګړ دروازې خوا ته يې پښې ګړندۍ کړې.

وروسته د قاسم پلار، د مخه شو.

د انګړ دروازه يې خلاصه کړه او خپل مېلمه سره د انګړ نه د باندې شو.

ملګري يې د هغه نه خدای پاماني واخیسته او پر خپله مخه لاړ.

د قاسم پلار هم، بېرته راوګرځېد او انګړ ته د ننه شو.

د انګړ دروازه يې بنده کړه، بیا خپلې کوټې ته، لاړ.

په دې وخت کې د هغه ښځه، کوټې ته د ننه شوه او هغه ته يې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قاسم په هکله دې خپل ملګري ته، و ویل:

هغه و ویل:

هو!

پایله یې څنګه شوه؟

هغه و ویل:

ملګری مې و ویل:

زه به ستا خبره د نورو دوستانو سره ګډ (شریکه) کړم او کوښښ به وکړم، تر څو هغه ته دنده ومومو

بیا ښځې یې د هغه ملګري ته، دوعا (دعا) وکړه.

ډوډی، تیاره وه.

ښځې یې، غږ کړ.

کولای شم، کتغ و باسم.

د قاسم پلار و ویل:

هو!

د لمانځه وخت هم، نږدې کیږی، لمړی به ډوډی وخورو، بیا به اودسونه او وروسته به لمنځونه وکړو.

ښځې یې و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې پر خپل کوچني ماشوم غږ او ویې ویل:

اله!

د لاس منځلو کوزه او لګن راوړه.

دلاس دسمال دې هم، له هېره و نه اوځي.

لږ ځند وروسته د هغې کوچني زوی، غږ کړ.

لګن مې پیدا، مګر کوزه، ورکه ده.

هغې و ویل:

د منځلو نه مې وروسته یوه ځای لمر ته، ایښي وه.

زوی یې بیا، په لټه کې شو او ویې ویل:

ما خو پیدا نه کړه، ته په خپله، وګوره!

هغه هم په لټه کې شوه.

اخوا دېخوا وګرځېده، کوزه یې پیدا نه کړه.

بیا یې په یاد راغله چې سهار د منځلو نه یې وروسته د اوبو نه ډکه کړې او لمر ته یې ایښې ده.

د ځان سره په خندا شوه.

بیا یې خپل زوی ته و ویل:

هغه مې لمر ته، ایښې وه، زما هم له یاده وتې وه.

زوی یې، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ته له اوسه لېونی، یې.

څو کاله وروسته به دې ډوډۍ خوړل هم له یاده و وځي.

هغې و ویل:

دومره لېونی، هم نه یم.

یوازې نن مې له هېره و وته.

زوی یې و ویل:

سمه ده!

ته کتغ و باسه او زه به په لاسونو، اوبه واچوم.

د هغې زوی، د کورنۍ غړو لاسونه پرېمنځل.

مور یې هم دستر خوان اوار او ډوډۍ یې پرې کېښوده.

بیا یې، تود کتغ راوړ او ټولو د بسم الله په ویلو سره، پر خوراک، پیل کړ.

ډوډۍ وخوړل شوه.

دستر خوان ټول او چای راوړل شو.

د چای څښلو نه وروسته، د قاسم پلار پاڅېد او د کوټې نه د باندې شو.

بوټان یې په پښو کړل او دانګړ نه هم د باندې شو.

ښځې ته یې غږ کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه بنده کړه!

ښځې یې و ویل:

سمه ده!

هغه جومات ته لاړ.

او د لمانځه ورکولو نه وروسته، بېرته کور ته، راغی.

ورځې شپې او شپې په ورځو بدلېدې.

څه وخت تېر شو.

میاشت وروسته د هغه ملګری، بیا راغی.

اوا (هوا) سړه او د ژمې ورځې وې.

دروازه یې وټکوه.

د قاسم پلار په کور کې و.

هغه دروازې ته لاړ.

دروازه یې خلاصه کړه.

سترګې یې پر خپل ملګري ولګېدې.

ملګري یې هغه ته، سلام ورکړ.

د قاسم پلار هم د هغه سلام ته وعلیکم، و ویل.

بیا یې سره، روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری ته يې د کور ننوتو، بلنه ورکړه.

هغه هم د قاسم پلار سره، د هغه کوټې ته لاړ.

دواړه پر توشکې، کښيناستل.

خبرې پيل شوې.

څو دکيکې تېرې شوې.

ښځې يې چای دم کړ او د قاسم په لاس يې کوټې ته، ولېږه.

قاسم کوټې ته، د ننه شو.

سلام يې، ورکړ.

د قاسم د پلار ملګري، د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

هغه چای مجمه (پطنوس)، د ميلمه مخې ته کېښوده.

بيا يې په پيالو کې چای، و وېشه.

لمړۍ پياله يې د خپل پلار ملګري مخ ته، کېښوده.

بله يې خپل پلار مخې او دربيمه يې ځانته جلا، کړه.

بيا يې خوږه (شېريني) ميلمه ته وړاندې کړه.

ميلمه پوښتنه وکړه:

دا خو به قاسم نه وي؟

د هغه پلار و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

دا په خپله دی.

د وزګار تیا له کبله، ډېری وخت په کور کې وي.

هغه و ویل:

ما شا الله!

ښکلی او تکړه ځوان دی.

تا د همده له پاره د کار موندنې په لټه کې وې؟

د قاسم پلار و ویل:

هو!

لمړی مې غوښتل د هغه له پاره دنده او بیا وروسته، هغه ته، کوژده وکړم.

ملګري یې، و ویل:

ما خو د وعدې سره سم هغه ته دنده پیدا کړه.

د قاسم پلار ډېر خوشحاله شو او ویې ویل:

چېرته او د څه دنده؟

ملګري یې و ویل:

زمونږ او تاسو په نصیب کې یوازې، یوه دنده ده.

دا دنده ملایي نومیږي.

د قاسم پلار په خندا شو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم، پا چاهي نه غواړو.

بیا درېواړه، کټ، کټ په خندا شوو.

وروسته، ملګري یې جب ته لاس کړ.

دسمال یې د جب نه و باسه او خپله پوزه یې په دسمال پاکه کړه.

بیا یې و ویل:

قاسم دې خدای بې تالو (طالو، طالع) نه کړي.

هغه ته مي د اومې سیمې (ناحي) اړونده، د سرک نو په سیمې کې په یوه جومات کې، امامي وموندە.

قاسم او د هغه پلار ډېر خوشحاله شوو.

بیا د قاسم پلار و پوښتل:

الته د قاسم له پاره د اوسېدو ځای شته؟

ملګری یې و ویل:

هو!

یوه خونه (کوټه) شته، کومه چې حمام هم لري.

په دالان (دهلیز) کې، کوشنی ځای د پخلي له پاره، هم لري.

قاسم خوشحاله شو او ویې ویل:

شاوخوا خلک، د کوم ځای دي؟

د قاسم پلار، ملګری و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

دا خو کابل یاني پلازمېنه ده.

د هر ولایت کسان په کې شته، خو ډېری یې پاړسي (دري) ژبي دي.

قاسم موسکی، شو.

بیا یې و پوښتل:

تنخوا، څوک ورکوي؟

د پلار ملګري یې هغه ته و ویل:

تنخوا خو، دولت ورکوي.

مګر دريِ وخته ډوډی، پر خلکو ده.

هغوی په وار(نوبت)، ډوډی ورکوي.

بیا د قاسم ملګري زیاته کړه:

التته به لمونځ ورکوي او هم به د سهار او ماسپښین لمانځه نه وروسته به، ماشومانو ته دیني سبکونه (سبقونه) وایي.

قاسم و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه، نه وینم.

چای ښبنل خلاص شو.

بیا د قاسم پلار ملګري، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

اوس به دواړه اومې سیمې (ناحې) ته لاړ شو.

تا به، د سیمې ملکانو سره آشنا او هم به د مازیګر لمونځ جمع، مونږ ته، راکړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا د قاسم پلار ملګری، له ځایه پاځېد.

قاسم ته یې، و ویل:

درځه چې، لاړ شو.

قاسم هم، پاڅېد.

دواړه یوه ځای، د انګړ نه د باندې شوو.

لمړی د ښار مرکز، بیا د تېمورشاهی واټ ته، لاړل.

وروسته د لرزانک پله نه تېر شوو او د پوهنتون موټر تم ځای ته خېرمه، د موټر په انتظار شوو.

البته پخوا د چهلستون د موټرو تم ځای، و.

څه موده تېره شوه.

د چهلستون د موټر، ملی بس چې د ټا ټا او هند هېواد تولید و، ورسېد.

دواړه د موټر د ښت (شا) دروازې نه وختل.

د قاسم د پلار ملګري، څوکی و مونده او پرې کښېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر قاسم ته، څوکۍ پاتې نه شوه.

هغه د بس په دالان کې، ودرېد.

څو دکیکې وروسته، موټر ډک شو، ملي بس حرکت وکړ.

د موټر نګران (کس چې پخوا به یې په ملي بس کې پیسې ټولوې) غږ کړ.

خپلې ماتې پیسې وباسئ!

په هغه وخت کې د ملي بس موټرو کرایه هم، یوه افغانۍ وه.

د قاسم پلار ملګري دوې افغانۍ له جبه و وېستې او نګران ته یې، ورکړې.

څه څنډ وروسته، نوی سړک (سرک نو) تم ځای ته، ورسېدل.

بیا کلینډر غږ کړ:

سرکې نو والا کوز، شئ!

د قاسم پلار ملګری ودرېد او قاسم ته یې و ویل:

له خیره ورسېدو.

راځه چې کوز، شو.

هغوی له موټر نه، کوز شوو او د سرکې نو تخنیکم په پاخه سړک لمر خاتو (ختیځ) پلو، روان شوو.

د تخنیکم ودانۍ له ورایه ښکارېده، کومه چې د پخواني شوروي هېواد په مالي مرسته، جوړه شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

بیا هغوی د ملا بزرګ، زیارت کوټې ته، ورسېدل.

د قاسم پلار ملګري و ویل:

دا دی!

ورسېدو!

بیا د ملا بزرګ، کوټې ته ننوتل.

څو ګامه وروسته جومات، ښکاره شو.

د قاسم پلار ملګري و ویل:

دا جومات، په خپله دی.

بیا د جومات انګړ دروازې ته، ورسېدل.

د جومات انګړ دروازه تړلې وه.

د قاسم د پلار ملګري، قاسم ته و ویل:

ته د دروازې تر څنګ ودرېږه، زه به د ملک کورته، لاړ او کیلۍ به ترې، واخلم.

قاسم و ویل:

سمه ده!

قاسم، د دروازې تر څنګ ودرېد.

قاسم د پلار ملګری، ملک کور خوا ته، لاړ.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې هغه، د یوه کس سره، راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا قاسم د پلار ملګري، قاسم يې د هغه سره وپېژاند (معرفي کړ).

بیا ملک د هغه سره روغبړ وکړ.

وروسته يې کیلی له جبه، و ویسته او جومات د انګړ دروازه يې خلاصه کړه.

بیا درېواړه، جومات انګړ ته، ننوتل.

ملک، قاسم يې د انګړ سره بلد او وروسته يې هغه ته، د اوسېدو خونه (کوټه) و ښوده.

بیا يې هغه ته، و ویل:

دا د جومات اودس خونه ده.

دلته یوه کوشنی حمام خونه او څو تشنابونه هم شته، چې د اړتیا په وخت کې، ټول خلک، ترې کار اخیستی، شي.

قاسم و ویل:

مننه کوم.

تر اوسه، اودس لرم.

بیا هغوی جومات ته، ننوتل.

شاو خوا وګرځېدل.

د مازیګر د لمانځه، وخت نږدې شو.

ملک، ملا قاسم ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د جومات لوډسپيکر دی.

د همدې ځای نه، کولای شئ، آذان ور کړې.

څه ځنډ وروسته ملا قاسم د مازيګر اذان ورکړ.

سيمې خلکو د مازيګر آذان په اورېدوسره، خوشحاله شوو.

خلک راټول شوو.

ملا قاسم د مازيګر لمانځه، جمع ورکړه.

وروسته د هغه د پلار ملګرې و ويل:

اوس به ملا قاسم کورته، لاړ شي.

د خپل پلار او مور نه خدای پاماني واخلي او خپله بستره او نور ضروري شيان به هم، له ځانه سره، راوړي.

ملک و ويل:

سمه ده!

خو دلته مونږ د پخلي خونې اسباب لرو.

ملا صيب قاسم هم کولای شئ، ترې ګټه پورته، کړي.

په خبرو، خبرو هغوی د جومات له انګړ نه، و وتل.

ملک د جومات انګړ دروازه، وتړه.

بيا يې هغوی ته د کور تګ، بلنه ورکړه.

ملا قاسم هم، د هغه نه مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ملک خپل کور ته روان شو.

د ملا قاسم پلار ملګری هم د ملا قاسم نه، خدای پاماني واخیسته اوملا قاسم ته يې د ملک کور و ښود.

بیا يې زياته کړه.

سبا چې راغلې، لمړی د ملک کورته لاړ او کيلې ترې واخله.

ملا قاسم و ويل:

سمه ده!

بیا يې د خپل پلار ملګري نه مننه وکړه او مخ پر تم ځای يې، حرکت وکړ.

څو دکيکې وروسته د ښاري موټرو تم ځای ته، ورسېد.

هغه بیا هم په يوه ملی بس کې، کښېناست او ښار کې، کوز شو.

ماښام لمونځ يې په جمع، د پل خشتی جومات کې، ادا کړ.

بیا ورو، ورو کور ته روان شو.

لږ ځنډ وروسته، کور ته، ورسېد.

دروازه يې و ټکوه.

کوشنی ورور يې، دروازه خلاصه کړه.

ملا قاسم کورته، د ننه شو.

څه ځنډ وروسته، پلار يې هم د جومات نه، کورته، ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ملا قاسم، تېوله کيسه هغه ته، وکړه.

پلار يې ډېرخوشحاله شو.

بيا يې خپلې ښځې ته، و ويل:

سبا وختي، د قاسم بستره لمر ته واچوه، بيا يې په بوغبند کې وتړه چې سبا د غرمې نه وروسته يې له ځان سره يوسي.

هغې و ويل:

سمه ده!

وروسته يې قاسم ته و ويل:

په اوني کې يوه ورځ راځه او خپل کالي هم د ځانه سره راوړه، چې درته يې پرېمنځم.

هغه و ويل:

سمه ده مورې.

هرو مرو به يې راوړم.

زه خو په منځلو يې هم، نه پوهېږم.

مور يې و ويل:

په اونۍ کې يوه ورځ، خپله بستره هم لمر ته اچوه.

ملا قاسم و ويل:

سمه ده مورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

د شپې ډوډۍ خوړلو نه وروسته ټول بیده شو.

ملا قاسم ډېر خوشحاله و.

د خوشحالۍ نه يې ښه خوب، و نه کړ.

راز، راز سوچونه به يې، وهل.

سهار شو.

ملايانو د سهار آذانونه، کول.

د قاسم پلار، ملا قاسم او د کورنۍ نورو غړي يې هم د خوب نه پاڅېدل.

اودسونه يې، وکړل.

بيا ملا قاسم د خپل پلار سره، د کور نه، و وت او جومات ته، روان شوو.

لمونځ يي په جمع ادا او ورسته د کليوالو سره په خبرو بوخت شوو.

لمر راوخوت.

هر څوک (کس) خپلو کورونو خوا، روان شوو.

ملا قاسم هم د خپل پلار سره، کور ته ستون شو.

مور يي له ورايه د هغه بستره لمر ته غوړولې وه.

د سهار چای تيار و.

ټولو په خوند سره، د سهار چای و څښل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ملا قاسم هم د ځینو کتابونو په ټولولو بوخت شو.

کتابونه يې راټول او څو کتابچې يې هم ور سره کېښودې.

بیا يې د کوټې الماری نه، دوې کلمونه (قلمونه) او یوه پنسل هم د کتابونو تر څنګ، کېښودل.

ورسته يې څه د سپینو کاغذونو چوپړې و مونډې او هغه يې هم د کتابونو تر څنګ کېښودې.

ورځ تېره او غرمه شوه.

ډوډۍ يې په کور کې، وخوړه.

د ګاونډي کورته لاړ او د هغه نه يې د لاس ګاډي غوښتنه وکړه.

هغه ورته لاس ګاډی ورکړ.

ملا قاسم، نه شو کولای چې د لاس ګاډي نه، کار واخلي.

بیا ګاونډ يې و ویل:

زه به خپل زوی ته غږ و کړم، تر څو، د تا سره، مرسته وکړي.

ملا قاسم و ویل:

سمه ده!

بیا ګاونډ يې خپل زوی ته، غږ کړ.

د هغه زوی، راغی.

پلار ته يې، سلام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

پلار يې د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

ګاونډ خپل زوی ته و ويل:

ملا صيب قاسم، لاس ګاډی نه شي چلولی.

ته ور سره، مرسته وکړه!

زوی يې و ويل:

سمه ده پلاره!

د ګاونډي زوی د ملا قاسم سره دهغه کور ته، روان شوو.

لاس ګاډی يې د هغه دروازې اړخ ته ودراوه او ملا قاسم ته يې و ويل:

لاړ شه!

بستره راوباسه او لاس ګاډي کې يې کېږده.

ملا قاسم کور ته، د ننه او بستره يې څټ (شا) ته، واچوه.

د کوره، و وت.

لمړی يې خپله بستره په لاس ګاډي کې، کېښوده وروسته يې ټول شوي کتابونه او نور شيان يې هم تر څنګ، کېښودل.

د ګاوند زوی، وپوښتل:

ټول شيان خلاص شو.

ملا قاسم و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هو!

بیا ګاوندۍ زوی، و ویل:

کومي خوا ته، څو؟

ملا قاسم و ویل:

لږ صبر وکړه، زه به د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.

ګاوندۍ زوی، و ویل:

سمه ده!

زه درته انتظار کوم.

ملا قاسم په چټکۍ سره، کور ته د ننه شو.

څو دکیکې وروسته ، بېرته د باندې شو.

په سترګو کې یې اوښکې څرخېدې.

بیا یې دسمال د جبه و ویست او پر سترګو یې وګرځاوه.

وروسته یې دسمال کات (قات) او بېرته یې په جب کې د ننه کړ.

ګاوندۍ زوی ته یې و ویل:

څه چې ځو!

الک و پوښتل:

کومې خوا، لاړ شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ملا قاسم و ویل:

پوخ سړک خوا.

الک و ویل:

سمه ده!

په دواړو سترګو.

بيايې لاس ګاډی ته، حرکت ورکړ.

څو دکيکې (دقيقې) وروسته، پوخ سړک ته ورسېدل.

بيا يې الک ته و ویل:

دلته ودرېږه!

زه به یوه ټکسي موټر، ونیسم.

الک و ویل:

سمه ده!

ملا قاسم ټکسي موټرو ته، لاس نیوه او د هغو د چلونکو سره به يې په بيه کې جګړې، کوې.

لږ څنډ وروسته یوه چلونکي د هغه سره سم (موافقه) شو.

چلونکی د موټر نه کوز او د موټر ډاله يې خلاصه کړه.

د هغه بستره يې په کې کېښوده.

کتابونه او نور شيان يې، د موټر په سېټ کې، کېښودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چلونکی، پر خپلې ځوکۍ، کښېناست.

بيا يې ملا قاسم ته اشاره وکړه، تر څو، موټر ته د ننه شي.

ملا قاسم د الک نه، مننه وکړه.

بيا يې د هغه نه، خدای پاماني واخيسته او موټر ته، د ننه شو.

الک په خپله مخه او ملا قاسم هم نوې دندی خوا، روان شو.

څه ځنډ وروسته، التّه ورسېد.

موټر يې نږدې جومات سره ودراوه او د هغه نه يې و غوښتل، د څو دکيکو (دقيقو) له پاره ودرېږي، تر څو د ملک د کور نه کيلی، راوړی.

چلونکي و منه، او موټر يې بند کړ.

ملا قاسم د ملک کور خوا روان او دروازې ته نږدې شو.

دروازه يې وټکوه.

د هغه زوی دروازې ته، راو وت.

لمړی يې دروازه خلاصه کړه او ملا قاسم ته يې سلام ورکړ.

ملا قاسم هم د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا د ملک زوی وپوښتل:

څوک او د چا سره دي، کار دی؟

ملا قاسم و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

زه ملا قاسم او د ستاسو جومات نوی ملا امام، یم.

الک خوشحاله شو او ویې ویل:

ډېر ښه!

څه غواړې؟

ملا قاسم و ویل:

ملک صیب په کور کې شته؟

الک و ویل:

هو!

پلار مې، په کورکې دی.

ملا قاسم و ویل:

کېدای شي دهغه نه د جومات کیلۍ راوړې؟

هغه و ویل:

زه کور ته ځم او هغه ته، وایم.

هغه په منډو، کور ته د ننه شو.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې، ملک دروازې ته راغی.

دروازې نه، د باندې شو.

سترګې یې پر ملا قاسم، ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ډېر خوشحاله شو.

لمړی يې، هغه ته سلام ورکړ.

ملا قاسم، د هغه سلام ته وعليکم، و ويل.

بيا ملک، ملا قاسم ته د کور د ننوتو بلنه، ورکړه.

ملا قاسم مننه وکړه او ويې ويل:

ټکسي موټر، ولاړ دی.

بايد بستره ترې کښته او کوټې ته يې، يوسم.

ملک و ويل:

سمه ده!

درځه چې، ځو.

دواړه د ټکسي موټر خوا ته، روان شوو.

په دي وخت کي چلونکی، هم د موټر نه، کښته شو.

ملک او ملا قاسم دواړه موټر ته نږدې، شوو.

بيا ملک، ملا قاسم ته کيلۍ ورکړې او هغه ته يې و ويل:

ته د جومات دروازه خلاصه او زه به بستره، دننه کړم.

ملا قاسم مننه وکره او کيلۍ يې، واخيستې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د جومات دروازه یې خلاصه او ملک هم بستره د موټر د ډالې نه ښکته، د جومات انګړ ته یې د ننه کړه او پر اوچت او پاک ځای یې کېښوده.

ملا قاسم ټکسي ته نږدې او د موټر کرایه یې ورکړه.

بیا یې د موټر نه کتابونه، نور شیان کوز او د چلونکي نه یې مننه او بیا وروسته یې خدای پاماني واخیسته او جومات، ته د ننه شو.

د جومات دروازه یې پورې کړه.

چلونکي هم موټر چالان (شټات) او ببرته، مخ پر ښار، روان شو.

ملک د ملا قاسم سره د هغه بستره او نور شیان کوټې ته، د ننه کړل.

بیا یې د ملا قاسم نه پوښتنه وکړه:

ډوډی دې خوړلې ده؟

هغه و ویل:

هو!

ډوډی مې په کور کې، خوړلې ده.

بیا ملک و ویل:

ته کوټې کې خپل کالي ځای پر ځای او زه به د خپل زوی په لاس تا ته چای، ولیږم.

ملا قاسم د هغه نه، مننه وکړه.

بیا ملک د ملا قاسم نه وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

شين چای درولېږم او که تور چای؟

ملا قاسم و ويل:

زه د شين چای سره، عادت يم.

که شين چای وي، ډېره مهرباني به مو، وي.

ملک و ويل:

ستونزه نشته!

زه به، تا ته، شين چای ولېږم.

ملا قاسم، د ملک نه مننه وکړه.

ملک د جومات انګړ نه، و وت او خپل کور ته روان شو.

څو دکيکې وروسته يې، ملا قاسم ته، چای واستاوه.

د چای سره لږه خوږه، هم وه.

ملا قاسم د چای د څښلو نه وروسته، خپل ماسپښين لمونځ بې له جمع نه، ادا کړ.

بيا يې د مازيګر آذان او پر خپلې دندې پيل کړ.

کال يې تېر کړ.

بيا يې د مجلا اسناد جوړ، تر څو د عسکري نه معاف شي.

دوې کاله تېر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

پلار يې هغه ته کوژده وکړه او کال وروسته يې، هغه ته واده هم وکړ.

د خدای فضل ده، د ملايانو رسم او رواج لنډ او لږ مصرفه وي.

دا کار د شريعت سره هم تړلی او پر ځواني کورنۍ کوم بوج، نه راولي.

او د بلې خوا په کې، ډېر ثواب هم شته.

ملا قاسم خپل نوی ژوند يواځې او د خوشحالۍ سره پيل کړ.

کال تېر شو.

لمړی د هغه پلار په حق و رسېد.

بيا شپږ مياشتې وروسته يې مور هم مړه (وفات) شوه.

دوې کاله وروسته، خدای هغه ته يوه ښکلې ماشوم ورکړ.

بيا دوې کاله وروسته، هغه ته خدای بل ماشوم، هم ور په برخه کړ.

هغه په دندې بوخت او ټول خلک د هغه نه خوشحاله وو.

هغه به د سيمې خلکو ته، لمونځ ورکاوه، د سهار او ماسپښين لمانځه نه وروسته به يې ماشومانو او نوي تنکي ځوانانو ته، ديني سبقونه ويل.

خلکو به هغه ته، دعا ګاني او په ستونزو کې به يې د هغه سره مرستې کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

بیا یوه کس چې حج یې کړی او حاجي چغل نومېده، د خپل د ورور، کوشنی کور (حوېلي) یې ملا قاسم ته ور کړه، تر څو هوسا ژوند وکړي.

ملا قاسم، الته کډه وکړه او په رښتیا هم، ارامه شو.

ماشومان یې څه چورپه شو.

یو یې په لاره تګ، پیل او بل یې په چارغوکو، شو.

څو میاشتې، تېرې شوي.

د هغه ښځه امېندواره شوه.

هغوی د نوې ماشوم د راتګ په خوشحالۍ کې، شپې سبا کوې.

د ملا قاسم بل ورور هم زلمی شو او د نورو ورونو او خویندو سرپرستي یې، په غاړه واخیسته.

کله نا کله به ملا قاسم، هم د هغوی سره مرستې کوې.

څه وخت نور هم، تېر شو.

د هغه پر ښځې درد، راغی.

هغې د ملا قاسم نه وغوښتل چې روغتون ته یې، ورسوي.

هغه هم و منه.

اخوا او دېخوا یې و کتل.

سترګې یې پر یوه واسکټ ولګېدې او پر تن یې کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ماشومان یې یوې کوټې ته د ننه کړل، دروازه یې بنده او د ښځې سره په چټکۍ سره، د باندې او د انګړ دروازه یې د څټ (شا) نه هم وتړه.

ښځه یې د لاس نه ونیوه او مخ پر پوخ سړک یې منډې پیل کړې.

لږ ځنډ وروسته، پوخ سړک ته، ورسېدل.

کله یوه موټر او کله به یې بل موټر ته، لاس ورکاوه.

ټکسي هم لږ، وو.

په دې وخت کې یوه کس خپل شخصي موټر د هغوی تر څنګ ودراوه او له هغه یې و پوښتل:

خیریت خو به وي چې داسې وارخطا، یې؟

ملا قاسم و ویل:

ښځه مې ډېره ناروغه ده او غواړم روغتون ته یې ورسوم.

چلونکي و ویل:

اله (هله) ژر، شئ.

موټر ته، وخېژئ.

هغه هم په خپله له موټر نه، ښکته شو.

د ملا قاسم سره یې، مرسته وکړه.

ژر یې دروازې بندې او پر خپلې څوکۍ کښېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

موټر يې چالان او پر ښار لورې يې، حرکت وکړ.

په لاره کې يې موټر په چټکۍ سره زغلاوه تر څو ژر روغتون ته، ورسيږي.

څو دکيکۍ وروسته هغه د کابل ښار زيږنتون ته، ورسيد.

موټر يې د انګړ دروازې ته نږدې کړ.

د دروازې ساتونکی، ور نږدې شو او د چلونکي نه يې و پوښتل:

څه کيسه ده؟

هغه و ويل:

عاجل ناروغ، په موټر کې، پروت دی.

ساتونکې په چټکۍ سره دروازه خلاصه او موتر هم د روغتون انګړ ته ننوت.

نرسانو په چټکۍ سره تذکره (سټريچر) را و ويسته او هغه يې په تذکرې کې واچوه او بيړني کوټې (عاجلې خانګې) ته يې د ننه کړه.

بيا يوه نرسه، راو وته او ملا قاسم ته يې و ويل:

ستا ناروغه په بېړني حالت کې ده، ته الته نږدې، پر هغې څوکۍ کښېنه.

که چېرې دوايي ته اړتيا شوه، ته به يې د باندې درملتون نه، راوړې.

هغه و ويل:

سمه ده، خورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ملا قاسم څوکۍ خوا ته روان شو.

د کرسي آيت په ويلو يې پيل کړ.

څو دکيکې نه وې تېرې شوې، چې يوه نرسه په منډو هغه خوا ته نږدې شوه.

هغه ته څېرمه ودرېده او نوسخه (نسخه) يې هغه ته، ورکړه.

ملا قاسم و پوښتل:

د کوم ځای نه يې راوړم؟

هغي و ويل:

د باندې درملتون نه يې، ژر راوړه.

هغه له ځايه پاخيد.

نوسخه (نسخه) يې په لاس کې ټينګه و نيوه او په چټکۍ سره د روغتون انګړ نه و وت.

نږدې درملتون ته ، ننوت.

درملتون والا نوسخه وکته او هغه ته يې و ويل:

يوه کلم (قلم) دوايي يې لرو، مګر بل کلم (قلم) يې نه لرو، ته په نورو درملتونونو کې، پوښتنه وکړه.

هغه و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د درملتون نه و وت.

د هر کس نه به یې د بل نرډې درملتون پوښتنه کوه.

لږ مخ ته، لاړ.

د جلب او احضار عسکرو، ورته پام شو.

هغه ته یې و ویل:

چېرته روان یې چې مونږ عسکرو ته هم، نه ګورې؟

هغه نږدې شو.

لمړی یې سلام واچوه او بیا یې و ویل:

تاسو زما په حال، څه خبر یاست؟

زما ښځه ناروغه، ده.

دا دی، نوسخه (نسخه) یې وګوره، دوا پسې سرګردانه، ګرځم.

عسکرو ویل:

نوسخه (نسخه) دې څه کوم.

د عسکرۍ سند لرې؟

هغه و ویل:

هو!

د واسکټ په یوه جب کې لاس د ننه کړ، بیا یې په بل جب کې لاس د ننه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

بیا یې د کمیس د جبونو(جېبونو) په لټولو پیل کړ.

څه یې و نه موندل.

اسناد یې په کورکې پاتې شوي ول او هغه په چټکۍ سره د کوره، وتی و.

بیا یې د عسکرو مشر ته و ویل:

زه خو په چټکۍ سره د کور نه، راو وتم.

اسناد مې د بل واسکټ په جب کې پاتې دي.

د عسکرو مشر و ویل:

غټ سړی یې.

هسې درواغ ، مه وایه!

ملا قاسم و ویل:

زه ملا یم، دروغ نه وایم.

که غواړې، زما سره روغتون ته لاړ شه، د نړدې یې وګوره.

د عسکرو مشر و ویل:

په لېونتوب دې، ځان مه وهه.

دلته پر ځمکه کښېنه، تر څو جیپ موټر راشي.

تا به د راټولول مرکز ته، ولېږو.

نورې خبرې، الته وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه په زاريو پيل کړ.

هر څه چې به يې ويل، عسکرو مشر، نه منه.

هغه، د عسکرو خوا ته، ودرېد.

په زړه کې يې تېر شو، دا چې:

که چېرې څو افغانۍ هغه ته د رشوت په توګه ورکړم، هغوی به ما خوشې کړي.

بيا د ځايه پاڅېد.

جب ته يې لاس کړ.

څه پيسې يې د جب نه و وېستې.

پيسې يې په نيغه او برالا توګه د عسکرو مشر(کوماندان) ته په جب کې، کېښودې.

د عسکرو مشر پيسې ببرته، ور تېله کړې.

هغه ته يې و ويل:

په ما دې، رشوت خور خيال کړی دی؟

له ځايه پاڅېد.

د ملا قاسم په وهلو يې پيل کړ.

هغه خوارکی يې څو سپېړې، کش کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

هغه هر څه زاری وکړې، خو د خوشې کېدو چانس (شانس) يې لږ شو.

بیا د نورو عسکرو، پر هغه زړه وسوزېد، او هغه يې د وهلو نه خلاص کړ.

ماښام يې د څه نورو ځوانانو سره په موټر کې واچاوه او ټولولو مرکز(مرکز تجمع) ته يې ولېږه.

التله هم د رسېدو سره سم يې، په ژړا او زاريو پيل کړ.

چا يې غږ، نه اورېده.

پوره څلور ورځې تېرې شوې.

سترګې يې د ژړا نه سرې او هېڅ خوب يې نه درلود.

څلور ورځو نه وروسته الوتکه کندهار ولايت ته، پلان شوه.

ملا قاسم يې د نورو کسانو سره، کندهار ښار ته ولېږه.

په اوايي ډګر کې د کښته کېدو سره سم، يې پر ژړا او زاريو پيل کړ.

هر چا به ويل چې هغه، لېونی دی.

د اوايي ډګر، اړونده کسانو هغه يې التله وساته، تر څو څرګنده شي چې په ريښتيا لېونی دی او که هسې ځان يې په ټګۍ وهلی دی.

په ډګر کې به نورو عسکرو هغه ته لېونی، ويل.

هغه په ډګر کې په لېوني ملا سرغندوی (مشهور) شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

یوه ورځ یې په چیغو، چیغو ژړل.

په دې وخت کې یوه جنرال چې نوم یې عصمت او مستعار نوم (تخلص) یې مسلم، نومېده په اوایې ډګر کې الوتکې ته انتظار کوه، تر څو کابل ته لاړ شی.

هغه د ملا قاسم د چیغو غږ واورېد.

خپل یوه ساتونکی ته یې و ویل:

ته لاړ شه او د کس نه پوښتنه وکړه چې، ولې ژاړي.

ساتونکی یې هغه ته نږدی او ویې پوښتل:

هغه په ژړا، ژړا کې هغه ته یې خپله لنډه کیسه وکړه.

ساتونکی هم خواشینی او بېرته یې عصمت مسلم ته، د هغه ژړا سبب وړاندې، کړ.

د کوماندان پر هغه زړه وسوځېد او هغه یې ځانته وباله.

ملا قاسم هم، کوماندان ته نږدې او لنډه کیسه یې په ژړا سره، هغه ته، بیان کړه.

کوماندان، ډېر خواشینی شو او هغه ته یې و ویل:

دلته نږدې کښېنه!

لږ ځنډ وروسته الوتکه له کابل نه، راځي.

بیا به دې له ځانه سره، بېرته کابل ته یوسم.

ملا قاسم خوشحاله شو او هغه ته یې د خیر دوعا، وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

نیمه ګړۍ وروسته، الوتکه د کابل ښار نه، کندهار اوایي ډګر ته ورسېده او الته، کوزه شوه.

خلک د الوتکې نه کښته شوو او د اوایي ډګر ودانۍ ته ننوتل.

بیا کوماندان پر خپل ساتونکي غږ کړ.

اله!

ژر ملا صیب له ځانه سره الوتکي خوا ته، یوسه.

په دې وخت کې یوه عسکر غږ کړ:

دا لیونی زمونږ په قبضه کې دی.

تاسو، هغه چېرې بیایې؟

ساتونکي و ویل:

هغه د کوماندان په امر ببرته کابل ته، بیا یو.

عسکر و ویل:

ته دلته اوسه!

زه خپل مشر ته خبر ورکړم.

ساتونکي و ویل:

ډېرې خبرې مه کوه.

زه لاس دې خلاص.

بیا یې ملا قاسم مخکې او د اوایي ډګر ودانۍ نه،په ګډه و وتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

بيا د الوتکي خوا ته، روان شو.

د الوتکي په دروازې کې، ستيورديسې ولاړې، وې.

د مسافرو نه يې د ټکټ پوښتنې کوې.

هر کس به د ننوتو نه د مخه، خپل ټکټ ښوده.

په د ې وخت کې د ملا قاسم وار، راغی.

ستيورديسې د هغه نه، د ټکټ پوښتنه وکړه.

هغه و يل:

زه خو، ټکټ نه لرم.

بيا هغې و ويل:

خير، کوز شه.

د ساتونکي ورته پام شو.

هغه و ويل:

دا زمونږ د کوماندان، کس دی.

بيا ملا قاسم ته نږدې شو او هغه يې د لاسه ونيو او ځانته، نږدې يې پر يوې څوکۍ کښېناوه.

الوتکه ډکه شوه.

ستيورديسو د الوتکې دروازه، وتړه.

د الوتکې زينه لرې او الوتکې په حرکت، پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ څنډ وروسته د څغاستو سرک ته، ورسېده.

بیا یې په څغاستو پیل او اوا (هوا) ته پور ته شوه.

ګړی نه وه تېره شوې چې الوتکه، کابل ښار ته ورسېده او لږ څنډ وروسته، د کابل ښار اوایي (هوایي) ډګر کې، ښکته شوه.

د ښکته کېدو له پاره، اړونده زینه ورسېده او د الوتکې دروازې ته څېرمه ودرېده.

ستوردیسو د الوتکې دروازه خلاصه کړه.

بیا یې مسافرو ته و ویل:

کابل ښار ته ښه راغلاست.

اوس کولای شئ، خپلې کڅوړي له ځانه سره کوزې کړئ.

خلک له ځایونونه پاڅېدل، کڅوړې او نور وسایل یې له ځانه سره واخیستل او د الوتکې نه په وار سره، ښکته شوو.

ملا قاسم ډېر وېرېدلی و.

په زړه کې یې تېر شوه اوس بیا هغه عسکری ته و نه، نیسي.

په دې وخت کې د کوماندان ساتونکې، پر هغه غږ کړ:

مه وېرېږه!

زه در سره، یم.

بیا ملا قاسم د کوماندان ساتونکي سره، د اوایي ډګر ودانۍ نه، و وت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکسي يې و نيو.

بيا سيده، د روغتون د انګړ دروازې ته ځېرمه ودرېد.

په منډو روغتون ته د ننه شو.

د نوکريوال کوټې دروازه يې خلاصه کړه.

نوکريوال و ويل:

خيريت دی؟

ولې وارخطا، يې.

ملا قاسم و ويل:

ښځه مې ځنګه ده؟

نوکريوال و ويل:

کومه ښځه؟

هغه و ويل:

زما ښځه.

کومه مې، چې د زېږون له پاره، راوستې وه.

نوکريوال و پوښتل:

کومه ورځ دې راوستې وه؟

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه اونۍ نه، مخکې.

بیا هغه و ویل:

ته، کښېنه!

دا دی، زه به کتاب وګورم.

نوکریوال، کتاب خلاص د نومونو په ویلو یې پیل کړ.

په دې ترڅ کې یې د هغه د ښځې نوم، واخیست.

هغه و ویل:

هو!

همدا ده!

ښنګه او چېرته ده؟

نوکریوال، سوړ اوسېلی وباسه او هغه ته یې و ویل:

تر اوسه چېرې وې؟

هغه و ویل:

پر ما یوه پېښنه شوې وه.

بیا یې په لنډه، هغه ته بیان کړه.

نوکریوال و ویل:

څه چې د خدای رضا وي، هغه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ښځه وفات شوې او خپل پاتې عمر یې تا ته، وباښه.

خو ماشوم دې، ژوندی دی.

ته دلته کښېنه!

زه به، درته د یوه امبولانس موټر امر واخلم.

د ملا قاسم اوښکې، وچې او هک پک شو.

نوکریوال، په چټکۍ سره، هغه ته د امبولانس امر واخیست.

چلونکی یې و موند او د سرې خونې تر څنګ یې، امبولانس ودراوه.

مړی د پخوانه منځل شوی او کفن شوی و.

هغه یې د نورو کسانو په مرسته، په امبولانس کې کېښود.

بیا یې ملا قاسم ته، و ویل:

موټر ته، پورته شه!

هغه موټر ته پورته شو.

بیا هغه، یوې نرسې ته، و ویل:

ژر شه!

د هغه ماشوم، راوړه!

هغه هم په چټکۍ سره، د ماشوم خونې ته ننوته، د هغه زوی یې په کوشنۍ کمپلې کې تاو او راوړ.

بیا نوکریوال، ماشوم یې د ملا قاسم په غېږ کې، ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د امبولانس چلونکي ته و ویل:

چېرته چې ملا قاسم وايي لاړ، شه.

چلونکی د وتو پارچه واخیسته او د روغتون انګړ نه، و وت.

امبولانس د ملا قاسم د کور پر لور حرکت وکړ.

ورو، ورو کورته، نږدې کېدل.

د ملا قاسم د زړه ډبس هم مخ په ډېرېدو شو.

څنډ وروسته د کور دروازې ته نږدې شو.

ملا قاسم و ویل:

ته ودرېږه!

زما ماشومان په کور کې پاتې دي.

امبولانس، ودرېد.

ملا قاسم په چټکۍ سره له موټر نه، کوز شو.

کیلۍ یې د جب نه وباسې.

د دروازې کلف (قفل) یې خلاص او په منډو کوټې ته، د ننه شو.

ویې لید چې ماشومان یې ویده ښکاري.

هغوی ته، نږدې شو.

و یې خوزول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

خو!

هغوی هم د ولړې نه، ساه ورکړې وه.

اوښکې یې نه راتلې.

بېرته د باندې شو.

حیدرۍ چغه یې وکړه.

شاو خوا کسانو منډې کړې.

کسان د امبولانس تر شاو خوا، راټول شو.

بیا ملا قاسم و ویل:

هم مې ښځه له لاسه ورکړه او هم مې دوې ماشومان.

خلک هم ډېر خپه شو.

بیا یې د ملا قاسم نه د پېښې په هکله پوښتنې وکړې.

هغه هم، په لنډه توګه خپله کیسه (قصه) بیان کړه.

په دې وخت کې ملک هم ورسېد.

د کیسې نه یې ځان، پوی کړ.

بیا یې خلکو ته دندې وسپارې چې د ماشومانو او د هغوی د مور د ښخولو چارې پیل کړي.

ځوانانو په منډو سره قبرونه په نږدې قبرستان کې و کازل (و وېستل).

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

خلکو د ماشومانو د منځلو او د هغوی د کفن کولو چارې پيل کړې.

مړی يې د جومات انګړ ته، د ننه کړ او بيا يې امبولانس، رخصت او د هغه د چلونکي نه يې مننه وکړه.

دوې ماشومان هم د ښځولو د پاره، تيار شو.

خلک نور هم خبر او د ملا قاسم سره غم شريکه شوو.

څو دکيکي وروسته، د سيمې خلکو مړي په کټونو کې، کېښودل او قبرستان ته يې ولېږدول.

تول يې د رسم او رواج سره سم، خاورو ته، وسپارل.

بيا وروسته خلک بېرته د ملا قاسم کور ته، لاړل.

ټولو ملا قاسم ته د زړه صبر، ښځې او ماشومانو ته يې د فردوس جنت ،غوښتنه وکړه.

خلکو د ملا قاسم سره د هغه ماشوم په ساتلو کې مرسته کوه.

هغه ډېر تر فشار لاندې راغلی و.

په سوچ کې ډوبېده او هغه و ختونه به يې په ياد راتلل چې، عسکرو نيولي، کندهار ته يې لېږلی او څرنګه، خلکو پرې مړنډې وهې او هغه ته به يې لېونی ويل.

لږ څنډ وروسته، هغه په روحې ناروغی، اخته شو.

ملک او نورو کسانو د هغه په درملنه پيل کړ.

د هغه په وجود کې د ماشوم د لويولو ، توان، نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

ماشوم یې د خپل ورو ته ورکړ.

خپله یې هم د هغه ځای نه و وتې او د ورور کورته لاړ.

هغه به دوا (دوايي)، اخیسته او ډېری وخت به، ویده وه.

په هېواد کې حالات، ګډ وډ شو.

په سیمې کې، کورنۍ جګړې پیل شوې.

په زر هاو کسانو خپل ژوند، د لاسه ورکړ.

کورونه او دانۍ، ویجاړې شوې.

خلک اړ شو چې د یوې سیمې نه، بلې سیمې ته کډه وکړي.

جګړه لا ګړندۍ او د کابل ښار نورو سیمو ته، خپره شوه.

خلک د خپلو کورونو پرېښودو ته، اړ شوو.

څه نورو ولایتونو ته، کډه شو. او ځینو نور هم هېواد پرېښودو ته، اړ شوو.

ملا قاسم هم، د خپلو او خپلوانو سره، پا کستان هېواد ته، ګده شو.

التـه د مهاجرینو په یوه پنغاړي (کمپ) کې مېشت شو.

غمونه یې ورځ تر بلې ډېرېده.

کال وروسته دوايي یې پرېښوده او سم (روغ) لیونی شو.

د خپلوانو کوریې پرېښود.

شپه او ورځ به د باندې په کوڅو کې ګرځېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

کله به يې خيرات او کله به يې کسان کلک و نيول او تر څو چې به يې پيسې نه وې ورکړې، هغه به يې نه پرېښود.

او کس ته به يې په دري ژبه ويل:

د ماشوم پيسې راکړه.

بيا به يې هغه پيسې غونډوی، کوڅو، سړکونو او واټونو کې به يې په ماشومانو وېشې.

د هغه د اوسني ژوند او ځای په هکله د کيکه (دقيقه) مالومات نه شته.

مګر د ځينو کسانو په وينا، د ملا قاسم ماشوم (اولاد) اوس هم ژوندی، لوی شوی او د هغه ورور سره، ژوند کوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان، بر بر در فن معماری و معماری
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲٥. چېر ته چي قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤۷. د شپېلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤۸. حشمت خان د کلا معماري
٤۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
٥۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥۲. د ژرنده ګرې ماما مینه (پښتو ناول)
٥۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجينيرانو(انجینرانو) له پاره
٥۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦۰. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦۱. دخاځکو هار (د یوه سړي لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. ځوان شهید (پښتو ناول)
٢. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٣. لیونی لېوه
٤. د خاورو لاندې ښار
٥. سپین کارغه
٦. سور تنور
٧. خږه بیزو
٨. بندي مرغه
٩. توده برستن
١٠. بې وخته باران
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی ملا

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Krazy

Mullah

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: April - May /2026

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library